

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/212/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.055/2025/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó szakszervezet jogi képviselője útján (Litresits Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Litresits András ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítvány arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg – a Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma 20.Mpk.75.062/2025/6. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Mpkf.35.047/2025/6. számú végzéseire kiterjedően – a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.055/2025/5. számú végzése alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat. Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, VIII. cikk, XVII. cikk, XXVIII. cikk (1) bekezdése és a 28. cikk sérelmére hivatkozott.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma által megállapított tényállása lényege szerint az indítványozó (sztrájk jogszerűsége megállapítása iránti nemperes eljárás kérelmezője) 1994. január 13. napján több másik szakszervezettel együtt megállapodást (a továbbiakban: Sztrájkmegállapodás) kötött a Belügyminisztériummal a köztisztviselők sztrájkjogának gyakorlásáról, a sztrájkról szóló 1989. évi VII. törvény (a továbbiakban: Sztrájk tv.) 3. § (2) bekezdése alapján. (E szabály lényege, hogy az államigazgatási szerveknél a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásában rögzített sajátos szabályok mellett gyakorolható a sztrájk joga.)
- [3] Az indítványozó 2025. április 23. napjára sztrájkot hirdetett azzal a céllal, hogy a kérelmezett (a Kormány) a köztisztviselők keresetét duplázza meg, amelynek

előkészületei során az indítványozó munkahelyi szervezetei 2025 márciusában, a kormányhivatalokban öt vármegyét érintve felmérést készítettek a kormánytisztviselők körében, majd az indítványozó alapszervezetei helyi egyeztető tárgyalásokat kezdeményeztek. A főispánok álláspontja az volt, hogy nem teljesült a Sztrájkmegállapodás 2. pontjában foglalt feltétel, amely szerint a kormányhivatalban a sztrájkjog jogszerű gyakorlásával összefüggésben a szakszervezeteknek a kormányhivatali dolgozók többségének, azaz több mint felének támogatása szükséges, így az indítványozó kezdeményezése a jogszerű sztrájk követelményének nem felel meg. Ezt követően az indítványozó a miniszterelnökhöz fordult azzal, hogy a képviseleti körébe tartozó két munkavállalói kör (kormánytisztviselők és önkormányzati köztisztviselők) kereseti problémáinak tárgyalásos úton történő megoldása érdekében „sok munkahelyen” helyi sztrájkot kezdeményeztek, és hogy az egy napot érintő helyi munkabeszüntetés előkészítése folyamatban van kormányhivatalokban és önkormányzati hivatalokban. Az önkormányzati szintű köztisztviselők, a kormányhivatalok köztisztviselői és a központi kormányzati igazgatási szervek kormánytisztviselői sztrájkkövetelése tekintetében miniszteri szintű egyeztetést kezdeményezett. Válasz a területi közigazgatásért felelős államtitkártól érkezett, aki levelében hivatkozott arra, hogy a sztrájkköveteléseket valamennyi kormányzati igazgatásban dolgozó kormánytisztviselő és polgármesteri hivatalokban dolgozó köztisztviselő nevében fogalmazták meg annak ellenére, hogy a levélben megjelölt előzetes tárgyalások lefolytatásában érintett központi és területi államigazgatási szervek, illetve önkormányzati szervek köre pontosan nem állapítható meg, így a jogi feltételek nem állnak fenn.

- [4] 1.2. Az indítványozó mint kérelmező sztrájk jogszerűségének megállapítása iránt a kérelmezett (Magyarország Kormánya) ellen indított nemperes eljárásban a bíróságtól elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a 2025. április 23. napjára meghirdetett egynapos „Megélhetést biztosító tisztességes illetmény; duplázza meg a kormány a kormánytisztviselők keresetét” tárgyú sztrájk jogszerű. Másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy jogellenes a kérelmezett azon mulasztása, hogy a 2025. április 23. napjára hirdetett egynapos kormánytisztviselői sztrájk vonatkozásában jogellenes indokokra hivatkozással nem kezdte meg a sztrájkot megelőző egyeztető eljárást.
- [5] 1.3. Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma az indítványozó kérelmét elutasította. A bíróság végzése szerint a sztrájk jogszerűsége megítélése kapcsán abban a kérdésben kellett állást foglalnia a Sztrájk tv. 3. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Sztrájkmegállapodás – mint a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásában rögzített sajátos szabályrendszere – alapján, hogy a szakszervezet a sztrájk kezdeményezésére rendelkezik-e a jelen eset összes körülményei között a köztisztviselők többségének felhatalmazásával. A bíróság

elsődlegesen megállapította, hogy az indítványozó által megfogalmazott sztrájkkövetelések jogalkotást, törvénymódosítást igényelnek, amely nem az egyes munkáltatók döntési jogkörébe tartozik (Indokolás [27]). A bíróság rögzítette (Indokolás [31]), hogy az indítványozó nem nyilatkozott egyértelműen arról, hogy az általa megjelölt öt vármegyei kormányhivatalon kívül kezdeményezett-e sztrájkot, és rendelkezik-e a kormánytisztviselők többségének felhatalmazásával. A bíróság megítélése szerint egy országos bérkövetelés kérdésében nyomást gyakorló sztrájk esetében a Sztrájkmegállapodás szerint a kérelmezőnek országosan kell rendelkeznie a köztisztviselők többségének támogatásával, nem lehet elegendő az azt kezdeményező szakszervezet által képviselt munkavállalói csoportok töredékének felhatalmazása (Indokolás [32]).

- [6] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helyben hagyta. A másodfokú bíróság szerint elsődlegesen a sztrájkkal érintett személyi kör, a sztrájk országos vagy helyi jellege, utóbbi esetben az érintett munkáltatók sem határozhatók meg egyértelműen. Az indítványozó kérelméhez olyan okiratokat csatolt, amely egyes vármegyei kormányhivatalok szervezeti egységei vonatkozásában igazolja azt, hogy a többségi felhatalmazással rendelkezik a sztrájk kezdeményezéséhez. Ugyanakkor a miniszteri szintű egyeztetést kezdeményező levélből és a megfogalmazott sztrájkkövetelésből az tűnik ki, hogy a kérelmező országos sztrájkot szervezett, legalábbis annak látszatát kelti.
- [7] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria nem találta megalapozottnak, így az ítéltáblai végzést hatályában fenntartotta. A Kúria végzése indokolása [59] bekezdése szerint a béremelés pedig valamennyi foglalkoztatottra, nemcsak a szakszervezeti tagokra volt kihatással. A sztrájkkezdeményezés a körülményekből kitűnően nemcsak a közigazgatási szervezetek (kormányhivatalok) egyes belső szervezeti egységeit kívánta érinteni, hanem általában a köztisztviselők kereseteinek növelésére irányult. Jelen eset (a kormányhivatalokat érintő sztrájk) a „többség fogalmának” csak olyan értelmezését engedi meg, hogy az adott hivatali szervezet (adott esetben kormányhivatal) összes foglalkoztatottjához képest kell érteni, illetve megítélni. Azt pedig az indítványozó nem igazolta, hogy ennek tükrében is rendelkezett megfelelő felhatalmazással. A kúriai döntés elvi tartalma szerint az, hogy egy szakszervezet milyen belső szervezeti megoldásokat alkalmaz, nincs összefüggésben azzal, hogy ki jogosult a sztrájkmegállapodás szerint sztrájkot kezdeményezni, mivel a megállapodás 2. pontja szerint ahhoz (minden megkötés nélkül) „a köztisztviselők többségének felhatalmazása” szükséges.
- [8] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján – a Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma 20.Mpk.75.062/2025/6. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Mpkf.35.047/2025/6. számú végzésére kiterjedően – a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.055/2025/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és

megsemmisítését kérve az Alaptörvény több rendelkezésére [VIII. cikk, XVII. cikk, XVIII. cikk (1) bekezdése I. cikk (3) bekezdés, 28. cikk] hivatkozással.

- [9] Az indítványozó szerint az eljárt bíróságok eljárása, illetve a Sztrájkmegállapodás 2. pontjának önkényes, szűk, iratellenes értelmezése sérti az indítványozó szabad szakszervezeti tevékenységhez és munkabeszüntetéshez való jogát. A Kúria döntése téves, illetve iratellenes, önkényesen, a tisztességes eljárás jogát sértve figyelmen kívül hagyta a Sztrájkmegállapodás 2. pontjának első mondatát, miszerint: „A sztrájk kezdeményezésének joga a Megállapodást aláíró, valamint a megállapodáshoz csatlakozó szakszervezeteket, továbbá azok munkahelyi szervezeteit illeti meg.” Az indítványozó szerint a Kúria a tényállást helytelenül állapította meg, a megállapított tényállásból, különösen a Sztrájkmegállapodás 2. pontjából nem megfelelő jogi következtetéseket vont, mivel a Sztrájkmegállapodás 2. pontja önálló sztrájk kezdeményezési joggal ruházta fel a szakszervezetek munkahelyi szervezeteit (is). Ezek esetében nyilvánvalóan logikailag (józan ész alapján) és matematikailag is lehetetlen lenne a „rendelkezik a köztisztviselők többségének felhatalmazásával” fordulatot, azaz a többség fogalmát az adott hivatali szervezet (pl. a teljes kormányhivatal) összes foglalkoztatottjához képest számítani.
- [10] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [11] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljárt bírósághoz címezve. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria döntését 2025. október 20. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt 2025. december 19. napján, határidőben terjesztette elő.
- [12] 3.2. A panasz felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezést [Abtv. 27. §]. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett ítélettel zárult ügy kérelmezője volt, s a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.

- [13] 3.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének valószínűsítésére alapítható {3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]; 3550/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [10]; 3138/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [14] Az Alkotmánybíróság megállapította már, hogy az Alaptörvény 28. cikke nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, mivel e cikk címzettjei a bíróságok. Ez a rendelkezés olyan jogot, amelynek sérelmére alkotmányjogi panaszt lehetne alapítani, nem tartalmaz, ezért az erre vonatkozó panaszelem érdemi vizsgálata nem volt elvégezhető {lásd például: 3159/2020. (V.21.) AB végzés, Indokolás [17]; 3150/2020. (V.15.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [15] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyancsak nem tartalmaz az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, ekként önmagában nem lehet alapja alkotmányjogi panasznak {lásd például: 3349/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [34]}. Az indítvány tehát ebben az elemében sem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelményt. Jelen pontban kifejtettekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványnak ezen részét érdemben nem vizsgálta.
- [16] 3.4. Az Alaptörvény VIII. cikk, XVII. cikk, és XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz szempontjából Alaptörvényben biztosított jognak tekinthetőek, ekként rájuk (az egyéb feltételek teljesülése esetén) alapozható alkotmányjogi panasz.
- [17] Ezen alaptörvényi rendelkezések tekintetében megállapítható, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány benyújtását indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [18] 3.5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet kell tartalmaznia, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell felvetnie. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [19] Az Alaptörvény VIII. és XVII. cikkeinek sérelmét az indítvány akként indokolja, hogy a Kúria önkényes, szűk, iratellenes értelmezése akadályozta, szükségtelen és aránytalanul korlátozta az indítványozó Alaptörvényben biztosított egyesülési jogát, továbbá azt, hogy érdekeik védelmében együttesen tudjanak fellépni, amely magában foglalja a munkavállalók munkabeszüntetéshez való jogát. A Kúria ezen értelmezése és eljárása az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét is eredményezte tekintettel arra, hogy az indítvány szerint a Sztrájkmegállapodás 2. pontjából nem megfelelő jogi következtetéseket vont le a Kúria, ami által a döntése „tiszteességtelen és a józan észbe, valamint a jogszabályokba ütközik”. Összegezve elmondható tehát, hogy az indítványozó azért tartja sérelmesnek a Kúria döntését, mert a Sztrájkmegállapodásban szereplő sztrájkkezdeményezési jogához kapcsolódó többségi felhatalmazást az indítványozótól eltérően értelmezte.
- [20] Az indítványozó tehát nem ért egyet a három egybehangzó végzés indokolásaival, a bíróságok szerint a Sztrájk tv. 3. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Sztrájkmegállapodás mikénti értelmezését illetően, és ezzel a támadott bírói döntések megállapításainak nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg. Kifogásai így valójában a bírósági eljárás egészének ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel {lásd például: 3014/2017. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [9]}. A bíróság konkrét ügyben folytatott értékelő tevékenysége ezért nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3239/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [16]; 3141/2016. (VI. 29.) AB végzés, Indokolás [31]; 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [63]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata során tehát arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz valójában a bírósági eljárások, így az azokban hozott végzések felülbírálatára irányul; valójában az indítvány nem alkotmányossági érveket, hanem a támadott bírói döntés értelmezésére vonatkozó ellenérveket tartalmaz és az Alkotmánybíróságnak abban kellene állást foglalnia, hogy a bírósági döntések megalapozottak voltak-e. Ennek értékelése pedig nem alkotmányossági szempontú mérlegelést jelentene, hanem a tényállás felülvizsgálatát, és az alapul fekvő ügy újbóli eldöntését, ami által az Alkotmánybíróság a polgári bíróság szerepét venné át. Önmagában ugyanis az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt

felülvizsgálati döntést törvényességi szempontból tévesnek tartja, nem alkotmányossági kérdés. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a vizsgált ügyben nem talált olyan körülményt, amelyet a felhívott alapjogokkal összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként értékelhetne, ezért az indítványt ebben a részében sem tudta befogadni.

- [22] 4. Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, ezért az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a), h)* pontjaira figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2026. június 9.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró